

1929-01-04

SENDER

Johannes Wilhjelm

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Sender's location:
København (Danmark)

Recipient's location:
Nice (Frankrig)

Mentioned people:
El Greco
Johanne Marie Wilhjelm
Anse Willumsen
Edith Willumsen
Gersemi Willumsen

Archive:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: B/I/5 - Det store Relief,
Kritiker

TRANSCRIPTION

Gothersgade 143.⁴

4 Jan 1929.

Kære Willumsen!

Tak for Deres Brev og Deres gode Ønsker for det nye Aar og til min Fødselsdag. Jeg blev meget glad for Deres Brev, da jeg i den sidste Tid ofte har sendt Dem en Tanke, og Deres Hilsen kom næsten som et Svar paa disse. Jeg fik som Julegave blandt andet Deres Bog om El Greco, og den sidder jeg nu om Aftenen og studerer med megen Glæde. Det er morsomt at læse en Kunstners Opfattelse af Kunsten – det er anderledes og bedre end de professionelle Kunsthistorikeres. Jeg tilbragte

Somren i Jylland og kom først til København i Begyndelsen af November og noget af det første, jeg foretog mig var naturligvis at gaa op og se paa det "store Relief". Jeg synes det er en Mesters Værk! Formen er af stor Kraft og Skønhed og en Gang set vil det være uforglemmeligt. Den Kritik det fra nogle Sider har mødt ved sin Fremkomst er uden Betydning i det lange Løb. Se hvorledes Deres Ungdomsarbejder nu har rystet al sur Kritik af sig for længe Siden. Jeg ønsker Dem til Lykke til dette Deres store Værk!

De fortæller om Deres Børn, som nu drager ud fra Hjem-

met, for at bane sig en Vej og lader Dem ene tilbage, saaledes gaar det os nok alle. Mine fire, unge Døtre har alle forladt mig og dannet egne Hjem, og min Søn gaar paa Skolen i Sorø, saa min Kone og jeg er ene tilbage. Jeg savner ofte Børnene og den Ungdom, de unge førte til Huse. Men for Dem er det jo meget slemt, naar De foruden Døtrene ogsaa maa savne Deres Kone og jeg forstaar, at De maa føle Ensomheden stærkt. Forholdene er jo ikke gode for Kunstnerne her i Danmark og navnlig ikke for mange af dem, som hører min Generation til og ikke har haft Evne eller Kraft til at bryde nye Baner, og ofte længes man bort fra det alt sammen.

Blæst har vi nok af her i Landet det hele Aar, men det faar være. Værre er det med den Modvind, sur og strid, som vi Kunstnere har paa anden Maade!

Maaske tager jeg Syd paa en Tur en Gang i Februar og ske kan det da, at jeg en Dag banker paa Deres Dør – men noget bestemt ved jeg endnu ikke, mine Planer er endnu ikke lagt. Jeg ønsker Dem og Deres alt godt i det nye Aar, og beder Dem modtage en hjærlig Hilsen fra Deres hengivne Johannes Wilhjelm
Min Kone beder hilse.

OMTALTE VÆRKER

- J.F. Willumsen: *Det Store Relief* (1893-1928). Marmor, andre stenarter og forgyldt bronze, 440 x 646 cm. Statens Museum for Kunst (deponeret på J.F. Willumsens Museum), Acc 2

Mr J. F. Willumsen

3. Pl. Charles Felix.

Vice

Fraukrig.

A. M.

J. Wilkjeller
Gathersgade 143.⁴
Copenhagen. K.

B/1/5

Gatterisgade 143.⁴
4 jan/1829.

Kære Willimau!

Tak for Deres Brev og Deres
gode Gæster for det nye Aar
og til min Fødselsdag. Jeg blev
meget glad for Deres Brev, da
jeg i den sidste Tid ofte har
seet Dem i Tanke, og Deres
Hilsen kom næsten som et
Svar paa dets. Jeg fik saa
fjælgende blavot andet Deres Brev
om El Greco, og den sidste jeg
om Aftenen og stude-
ret meget glæde. Det er morsomt
at læse en Kunstners Opfattelse
af Kunstens andetledes
og bedre end de professionelle
Kunsthistorikeres. Jeg tilbragte

Samme i fylland og kam
ført til København i Begyn-
nelsen af November og meget
af det første, jeg foretog mig
var naturligvis at gaa op og
se paa det store Relief. Jeg synes
det er en Meget Værk! Formen
er af stor Kraft og Skønhed og
en Gang ret vel det mere ufor-
glemmeligt. Den Kritik det fra
nogle Sider har mødt ved
sin Fremkomst er uden Betyde-
ning i det lange Løb. Se hvor
leder Deres Ungdoms arbejder
vi har rykket al sin Kritik af
sig for længe Siden. Jeg ønsker
Deres Lykke til dette Deres
store Værk!
De fortæller om Deres Børn,
som vi drager ud fra Hjemmet

met for at have sig en Vej
og lader Dem ene Tilbage,
saaledes gaar det os nok alle.
Mine fire, unge Datter har alle
forloft mig, og daa det egne
Hjert, og mine Søer gaar paa
Skolen i Sorø, saa min Kone
og jeg en Tilbage, jeg saar
afte Birnne og den Ungdom,
de unge forte til Huse. Men
for Dem er det jo meget slet,
naar de forinden Datterne agte
maa sære deres Kone og jeg
forstaar, at de maa sile Eder
særligheden, storket.
Forældene er jo ikke gode
for Kunstnerne her i Danmark
og navnlig ikke for mange
af dem, som hører min Gene
ration til og ikke har haft

Evne eller Kraft til at bryde
nye Baner, og ofte længe man
kort fra det alt sammen.
Pleest har vi nok af her i Landet
det lide har, men det faar være.
Være er det med den Modvind,
hvor og strid, saa vi Kunstnere
har paa anden Maade!
Maaske tager jeg Syd paa en
Tid en Gang i Februar og ske
har det da, at jeg en Dag haaber
paa Dens Dør — men noget
bestemt ved jeg endnu ikke,
mine Plaaner er endnu ikke
lagt. Jeg ønsker Dem og Dens
alt godt i det nye Aar, lader
Dem modtage en lykønskelig
Hilsen fra Deres hængsle
Johannes Viljehus
Min Kone heder Lise.